

Ruske vojne ladje v Črnem morju, ki so obstreljevale turško mesto Trapezunt, so se zapletle v boj s turškimi ladjami. V tem boju je bila poškodovana ena velika ruska oklopna ladja. Pod poveljem egiptovskega khediveja (podkralja) pa baje prodira 200.000 Turkov iz Sirije in Palestine proti Egiptu. Pri mestecu El Ariska ob egiptovsko-turški meji so se že vršili spopadi med angleškimi in turškimi četami. Turške čete so že, kakor poročajo listi, zasedle ob zalivu jezera Balah, ob obeh straneh Sueški prekop.

Turki zasedli goro Libanon.

Frankofurter, dne 24. novembra. „Frankfurter Zeitung“ je dobila iz Kaira v Egiptu poročilo, da so turške čete zasedle goro in pokrajino Libanon. Angleški upravljatelj je zbežal v Damask. Nadškof v Libanonu pa je ostal na svojem mestu.

Molitve za zmago v Jeruzalemu.

Jaffa, 20. novembra.

Včeraj so bile v Jeruzalemu v Omar-mošaji velike prireditve za vojno in molitve za zmago Turčije, Avstro-Ogrske in Nemčije in pa za vladarje teh treh cesarstev. Avstro-ogrski in nemški poslanik sta se na povabilo udeležila nadaljnjih prireditev v neki vojašnici, nakar so poslanika v častnem spremstvu spremili nazaj v obe konzularni palači. Tudi tu so se ponovili izrazi prijateljstva.

Zopet več francoskih brodovij v Adriji.

Milan, 23. novembra.

List „Sera“ poroča iz Sv. Ivana v Medui: V Jadransko morje sta došla dva oddelka francoskega torpednega brodovja. Iz tega se sklepa, da bodo Francozi zopet pričeli z napadi na Kotor. Preko Sv. Ivana se pošilja neprestano mnogo orožja in streliva za Albance, kateri se skoro vsak dan ob črnogorski meji borijo s Črnogorci.

Ustaja Burov.

Berolin, 23. novembra.

Berolinski list „Vossische Zeitung“ poroča, da se nahaja pod poveljstvom generala Deweta 100.000 Burov. Angleži so oborožili mesti Klapstadt in Johannisburg s težkimi topovi, ker pričakujejo prihod ustaških Burov.

Razne novice.

* **Duhovniške vesti.** Č. g. Anton Kuhar, kaplan v Solčavi, je prestavljen na Ljubno v Savinjski dolini.

* **Sv. Oče za katoliška društva.** V poslanici na škole in nadškofe piše sv. Oče o društvenem življenju: Ker pa je spodbuda za očno priznavanje vere in temu odgovarjajoče življenju ljudi najbolj odvisna od tega, da se bratsko navdušujejo in med seboj tekmujejo z lepim vzgledom, zato živahno pozdravljam, ako neprestano nastajajo nova katoliška društva. In ne želimo sarno, da se ta društva razcvitajo, ampak hočemo, da stoji njih okrepitev pod našim varstvom in našim pospešiteljstvom; ta okrepitev ne bo izostala, če se bodo vedno in zvesto izpolnjevali oni predpisi, ki jih je sv. Stolica dala in bode dala. Vsi oni pa, kateri v takih društvih posvečujejo svoje moči Bogu in cerkvi, naj ne pozabijo na besede božje modrosti: „Poslušen mož bo govoril o zmagi“; kajti ako ne bodo Boga poslušali, s tem, da se podvržejo cerkvenemu poglavarju, bodo zaman iskali pomoči in njihovo delo bo brezuspešno.

Izobraževalna društva. S. K. S. Z. opozarja izobraževalna društva, da prirejajo vsaj o božičnih praznikih za namene mariborskega slovenskega odbora, ki skrbi za podporo vojakov na bojišču, času primerno igro „Za dom med bojni grom“, spevoigro, katero je sestavil g. nadučitelj A. Kosi v Središču. Igra je lahka in lepa z deklamacijo in petjem. Društva, ki hočejo prirediti igro, se naj obrnejo na S. K. S. Z. v Mariboru.

Slovenski odbor za podpiranje vojakov na bojišču je prejel nadalje te darove: Franc Predan v Mariboru 2 K, Jože Pečnak, kaplan, Novacerkev, dar Mohorjanov za božičnico vojakom 15 K, Štefan Rojnik, c. kr. računski svetovalec v Gradcu, 10 K, stavbenik Glaser v Mariboru 5 K, neimenovana 4 K, Neža Bezjak 2 K, fškarna sv. Cirila je podarila vse fškovine v znesku 36 K, Spodnještajerska ljudska posojilnica 400 K, Ivan Novak, Sv. Lenart pri Brežicah, 11 K, Dorner Franc, kmet v Selnici ob Muri, 1 K, Dreier Franc 40 v, Dreisibner Jožef 20 v, neimenovan 8 K.

Solska vodstva na Sp. Štajerskem. Ker so vprašala nekatera solska vodstva glede darov za vojake za razne nasvete, opozarjamo še enkrat krajne šolske svete in šolska vodstva, da je slovenski odbor v Mariboru z odlokom c. kr. namestnika izrečno pooblaščen, da pobira darove za vojaški dan, oziroma za božičnico med slovenskim prebivalstvom Sp. Štajerija. Zato opozarjamo še enkrat vse nabiralce, da osredotočijo svoje prispevke s pošiljankami v Maribor, da slovenski odbor tem častnejše reši svojo nalogo. — Slovenski odbor za pobiranje darov. Maribor, Koroška cesta 5.

* **Poroča.** Poročil se je pred odhodom na bojišče dne 25. t. m. v cerkvi Sv. Magdalene v Mariboru

vojak-rezervist, inštruktor novincev, g. Ljudevik Kacijanar, z gđc. Pepco Stuhec, sestro velečast. gosp. kaplana Stuhca pri Kapeli. — Obilo sreče in srečno vrnitev z bojišča!

* **Odlikovan Salezijanec iz Veržeja.** Ravnatelj salezijanskega zavoda v Veržeju je dobil pred kratkim od gojenca tamošnjega samostana, ki se sedaj bori v nemški armadi v Izhodni Prusiji proti Rusom, pismo z bojišča, v katerem mu naznanja, da je bil od nemškega cesarja odlikovan z redom železnega križa. Odlikovani salezijanec se je pri naskoku na sovražne okope pri Mali Guji v Izhodni Prusiji posebno odlikoval.

* **Odlikovani vojaki naših domačih polkov.** S srebrno kolajno druge vrste je cesar odlikoval sledeče junake od 47. pešpolka: Polkovni trobentač Ožbalt Gaube, frajtar Adam Požarnik, pešci Jakob Mesarič, Franc Sedlaček, Jožef Slamič, Anton Vertnik, kadet Martin Pevk, korporal Anton Supan, frajtar Martin Korošec, Karl Živko, pešec Avgust Leber, Ivan Senekovič, rezervist Rudolf Pšenčnik. — Od 87. pešpolka: narednik Alojz Govejsek, Vinko Majcen, četovodja F. Babič, Avgust Dolinšek, Anton Gaube, Jakob Irgl, I. Jazbec, Ivan Kovačič, Tomaž Grašič, korporali Ant. Hudale, Jožef Pridošek, Jožef Vertačnik, frajtar Luka Stergar, pešci Alojzij Kren, Valentin Poličnik, Anton Zorko, rezervist Martin Novak in častniški sluga Peter Zemljč. — Od dragonskega pešpolka št. 5: štabni stražmojster Jakob Senčar, korporal Valentin Ferjarič, dragonci Franc Barjak, Jožef Sunko in Vinko Strohmayr. — Od pionskega bataljona št. 3: četovodja Pavel Herman, korporal Gregor Rančigaj, frajtar Ivan Hajden, pionirji Karol Bračun, Luka Jurjevič, Jožef Pikl, Ivan Slaper, Miha Stuhec, Adolf Supanec, Ciril Žagar in Jakob Zorko.

* **Dva slovenska junaka.** Franc Škrget, 24letni posestnik sin, doma na Gomili, župnija Sv. Bolken pri Središču, desetnik pri 87. pešpolku, je dobil srebrno kolajno II. razreda za izredno hrabrost pred sovražnikom. Škrget je bil dne 29. avgusta poslan na patroljo in tam je trčil skupaj z mnogo močnejšo rusko patroljo, s katero so se slovenski fantje v nekem gozdu spoprijeli in slavno zmagali. Več Rusov so ujeli in prinesli našemu poveljstvu važna poročila o ruskih postopkih. — Drugi odlikovaneč je Alojzij Rudolf, 24letni posestnik sin kovača v Heremaneh pri Sv. Bolkenju. Imenovan je rešil nadporočnika, ki je težko ranjen ležal v nekem potoku. Rudolf se ni oziral na to, da so se nahajali Rusi v neposredni bližini. Naložil je častika na ramo in kljub silnemu ruskemu ognju je odbežal z ranjenim poročnikom iz prednje boje črte ter ga zanesel na varno. Rudolf je dobil za svoj junaški čin srebrno kolajno II. razreda. Oba vrla junaka sta se vrnila zopet v boj. Drugi dan je zadel oba ruski šrapnel. — Naši Slovenci so res vzorni junaki.

* **Pet bratov v vojski.** Pesestica Neža Stuhca iz Laha c. župnija Sv. Tomaž pri Ormožu, ima 5 sinov, kateri so bili poklicani v vojsko. Najstarejši sin Vincenc služi pri 26. črnovojniškem polku in je star 27 let. Sin Martin služi pri 4. trdjavskem polku, star je 35 let. Jožef je narednik pri sanitetnem oddelku št. 17, star je 31 let. Lovro služi pri 87. pešpolku; bil je v Skadru v Albaniji. V Srbiji je bil težko ranjen in leži sedaj v bolnišnici v Ormožu in je star 24 let. Najmlajši sin Marko služi pri pionirskem bataljonu št. 3 in je star 23 let. Dobil je v Galiciji srebrno hrabrostno kolajno I. razreda. Vsi skupaj so odslužili 14 let pri armadi. Pač redke slučaj in težko, če pridejo vsi nazaj na našo krasno slovensko Štajersko. Sli so za dom med bojni grom. Težka b'la je ločitev od doma, pa vesela bo vrnitev po končani zmagi. Bog daj!

* **V ruskem ujetništvu** se nahaja vrl naš somišljenik in agitator za „Slovenskega Gospodarja“, Matevž Deželak, doma od Sv. Miklavža nad Laškim. Dne 25. novembra smo dobili od njega dopisnico, katera je bila oddana dne 6. novembra in nosi 5 ruskih ter 1 avstrijski pečat. Deželak piše: „Slavno uredništvo! Pozdrave vam pošiljam iz daljne Rusije! Na svidenje po vojski! Vaš nekdanji prijatelj M. D., vojni ujetnik. Akarsk, gubernija Saratov, Rusija.“

* **Rudolf Simončič,** bivši načelnik mariborskega Orla, še živi in se ni nahajal na ponesrečenem podonavskem čolnu „Temeš“, kakor se nam je zadnjič poročalo. Simončič se nahaja na topovskem čolnu „Bodrok“, kateri pošilja sedaj z Donave tisočere žareče pozdrave iz svojih topov proti srbskim postojankam pri Belgradu.

* **Pozdrav iz Dinjana v Istri.** Vrl naš prijatelj, somišljenik in naročnik „Slovenskega Gospodarja“, Vinko Štabuc, doma od Sv. Tomaža pri Ormožu, nam pošilja iz Dinjana v Istri, kjer sedaj služi kot črnovojnik, dopisnico, katera nam sporoča: „... mnogo pozdravov od slovenskih črnovojnikov, kateri tukaj (v Dinjanu) z veseljem čitamo „Slov. Gosp.“ in „Straž.“

* **Hrabrost slovenskega računovodje.** Dne 8. septembra t. l. je ruska artilerija zapazila avstrijsko poljsko kuhinjo. Takoj jo je začela silno obstreljevati. Kuharji so morali zbežati v kuhinjo z vso opremo pustiti. To je videl Karol Blatnik, računovodja pri prvem bosovskem polku. Takoj je v družbi z drugim računovodjo hotel rešiti poljsko kuhinjo, kar se jima je tudi posrečilo. Nista se menila za točo krogel in strašni ogenj šrapnelov in granat ter sta srečno rešila kuhinjo in sebe. Računovodja Karol Blatnik, kateri je doma pri Sv. Juriju pod Taborom v Savin-

jski dolini, je bil za ta hrabri in junaški čin odlikovan s srebrno kolajno. Istotako je bil odlikovan s srebrno kolajno za hrabrost Franc Močnik, računovodja pri 7. pešpolku, doma od Sv. Martina na Paki. Obe odlikovancema iskreno čast tamo.

* **Kaznovana trdosrčnost.** V zverinjaku v Lainzu blizu Dunaja se delajo okopi, kakor v vsej okolici Dunaja. Vrhovno nadzorstvo ima šotnik. Nekega dne je prišel k njemu delavec, ki je zaradi svoje tozadevne sposobnosti bil določen za delovodjo onega oddelka, in je prosil za en dan dopusta. Šotnik je vprašal dotičnega delavca, zakaj potrebuje dopust, in ta mu je povedal, da mora poiskati stanovanje za svojo rodino, ker mu jo je hišni gospodar vrgel na čisto. Šotnik je poklical službeni avtomobil in se odpeljal z delavcem k njegovi rodini. Tamkaj je že cela tolpa pobalinov obkakovala kup delavčevega pohištva, ki se je nahajalo na cesti. Šotnik je stopil k hišnemu gospodarju in ga vprašal, zakaj da je vrgel ubogega delavca na ulico. „Ker mi ni plačal nafemnine.“ — „Potrpíte ž njim“, je dejal šotnik, a gospodar je odgovoril, da hoče imeti svoj denar in da ne mara delavca v svoji hiši. Šotnik je potegnil iz žepa denarno listnico in vprašal, koliko je delavec dolžan. „Dvajset kron.“ Šotnik je plačal dvajset K hišnemu gospodarju, se obrnil k delavcu in rekel: „Sedaj morete zopet nazaj v stanovanje.“ Toda hišni gospodar se je odločno uprl, češ, naj gre delavec kamor hoče, da ga ne sprejme več v svojo hišo. „In zakaj?“ je vprašal šotnik nevoljno. „Zato, ker sem jaz hišni gospodar!“ — Šotnik ni rekel nič, vsedel se je v svoj avtomobil in se odpeljal. Komaj pa je minulo 24 ur, pa je dobil dotični hišni gospodar na podlagi zakona o vojnih dajlatvah poziv, naj pride — kopat okope, in za njegovega prvega predstojnika je bil določen — na cesto vrženi delavec!

* **Poizvedovanje o vojnih ujetnikih.** V sedanjem času se množe slučajji, da se mnogi obračajo na c. i. kr. zunanje ministrstvo ali na dunajsko poslaništvu Združenih držav Severne Amerike s prošnjo, naj se jim preskrbi podatke o posameznih vojnih naših armade, ki so v vojnem ujetništvu, ali pa da se naj pošlje denar tem ujetnikom. Vsa tozadevna pojasnila pa daje edino le skupni poizvedovalni urad na Dunaju, ki stoji na podlagi mednarodnih dogovorov v zvezi z enakimi napravami sovražnih dežel, zlasti z „Zarobljeničko Komando“ v Nišu, kakor tudi z „Bureau Central pour renseignements sur les prisonniers de guerre“ v Petrogradu. Vse prošnje, ki se torej tičejo naših vojakov v ujetništvu, naj se torej naslavljajo naravnost na: „Gemeinsames Zentral-Nachweisebureau, Hills- und Auskunftsstelle für Kriegsgefangene und Internierte, Wien, I. Bezirk, Jasomirgottgasse 6.“

* **Priprava na naskok.** Dopisniku lista „Sendbote des göttl. Herzens Jesu“ je pripovedoval neki rezervni nadporočnik, ki se je ranjen vrnil iz vojske, to-le: 5. kompanija II. bataljona nekkega bavarskega infanterijskega polka je z velikim naporom dospela na vrh strmega hriba, da bi se privkral spoprijela s sovražnikom. Šotnik odredi kratek odmor v nekem gozdiču ter opozori možstvo: „Se četrte ure, potem pa smo v ognju s sovražnimi četami. Pripravite se in ravnavajte se po tem!“ Vsi vojaki potegnejo molitvene knjižice ali pa moleke iz žepov ter opravijo kratko molitev. Tih mir je zavladal med njimi. Možstvo in častniki so se „pripravili.“ Bilo je tako lepo, da me je prevzel. Nato pa smo se spustili po hribu nizdol nad sovražnika, ki smo ga vrgli.

* **Ranjenci v gradu Konopišču.** Koncem minulega meseca so se otroci pokojnega prestopionasletnika Franca Ferdinanda vrnili na grad Konopišče, kjer je, kakor znano, prirejen lazaret za večje število ranjencev. Ganljivo je videti sirote, kako skrbne in si prizadevajo, da bi bilo ranjencem udobno in bi jim omili trpljenje. Tako so otroci pred kratkem v Benetovcu po različnih trgovinah nakupili mnogo stvari in jih potem osebno v spremstvu grofice Chotek razdelili med ranjene vojaške. Darovalcem so se zabliščale oči, ako so videli, da so z darili ranjence razveselili. Ko je prva skupina ranjencev ozdravljena zapuščala grad Konopišče, je vsak mož prejel dragoceno darilo v spomin na dni, katere je preživel v najlepšem gradu na Češkem.

* **Gališki begunci na Spodnjem Štajerskem.** Število vseh galiških beguncev, ki so nastanjeni deloma v Mariboru in okolici, v Ptujcu, v Celju, Slov. Bistrici, v Zalcu in Spielfeldu znaša 7478 oseb. — Zdravstveno stanje beguncev je povoljno.

* **Novi srebrni novci.** Češki list „Narodni Listy“ poroča, da vlada namerava dati kovati srebrne novce po 25 vna., da se tako odpomore pomanjkanju drobiža.

* **Silni viharji na Blatnem jezeru.** Listi poročajo iz Velike Kaniže: Krog Blatnega jezera divljajo strahoviti viharji. Dne 20. novembra je vsepovsod zapadel meg. V vaseh je povzročil vihar veliko škode; izrul je mnogo mogočnega drevja.

* **Šrapnel zadel medveda.** Iz Budimpešte se poroča, da je v tamošnji bolnišnici pripovedoval ranjen korporal, ki se je udeležil boje z Rusi na Karpatih, da je pri mestecu Raho naletel v gozdu na velikega ranjenega medveda, kateremu je ruski šrapnel odtrgal prednji roci ter razmesaril zadnji del telesa. — Zverina je tužila od hudih bolečin ter se prekopicavala med grmovjem. Vojakom se je neravna žrtve ruskega šrapnela smilila in eden izmed njih je z dobro namerjenim strelom ubil „ranjenca“.

